

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem xxx, xxx

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řídičů
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022 č. j. MD-8691/2022-160/5

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řídičů ze dne 11. 5. 2022 č. j. MD-8691/2022-160/5 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 10. 2. 2022 č. j. MHMP 252437/2022/Živ.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Fialková.

silničním provozu byla žalobci podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce v žalobě namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, k čemuž odkázal na ustanovení § 125f odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Dále žalobce v tomto ohledu podotkl, že smysl a účel právní úpravy je zcela zřejmý, a to potrestat řidiče vozidla, odpovědnost provozovatele vozidla je až subsidiární. Měl za to, že správní orgán se nepokusil provést žádný důkaz o tom, zda obviněný řidič přestupek spáchal, či nikoliv. Práva žalobce měla být porušena tím, že správní orgán prvního stupně nevedl řízení řádně, když nevytvořil takové podmínky, aby přestupek mohl být prokázán.
4. Žalobce dále namítal, že fotografie obsažené ve správním spise nedokazují spáchání přestupku. Na jedné fotografii je totiž vidět vozidlo žalobce, na druhé fotografii je vidět dopravní značka B 28 „zákaz zastavení“, není však zřejmá souvislost mezi těmito fotografiemi, když z ničeho nelze dovodit, že by vozidlo žalobce stálo právě v působnosti vyfotografované dopravní značky, když na této fotografii není dané vozidlo vidět. Poukázal na to, že žalovaný rozhodoval na základě (mapových) podkladů, se kterými však neseznámil žalobce, čímž porušil jeho právo být seznámen s podklady pro rozhodnutí, což je zásadní vada řízení, tím spíše, že tyto závěry žalovaný užil k vypořádání odvolací námítky.
5. Další námitkou bylo, že dopravní značka je umístěna v křižovatce, tedy před koncem křižovatky. Dle právního předpisu je hranice křižovatky dána buď příčnou čarou souvislou na vozovce, a kde tato není, je hranice křižovatky vymezena kolmicí k ose vozovky „v místě, kde pro křižovatku začíná zakřivení okraje vozovky“. Hranicí křižovatky však dopravní značky pozbývá platnosti. Dopravní značka přitom byla umístěna před hranicí křižovatky, a tedy následná hranice křižovatky (tj. kolmice k ose vozovky v místě, kde skončilo její zakřivení), ukončila její platnost.
6. Dále žalobce namítal, že mezi dopravní značkou, v jejíž působnosti měl údajně stát, a mezi jediným v dále stojícím vozidlem, které je na fotografii viditelné (u nějž však není jisté, zda jde o vozidlo žalobce), je viditelná křižovatka, a jednalo-li se tak o vozidlo žalobce, pak platnost dopravní značky byla ukončena onou křižovatkou. Skutečností, že se mezi těmito místy nachází křižovatka, svědčí na fotografii viditelná záď jiného vozidla, které na této křižovatce zjevně odbočuje, resp. zajíždí do ulice vedoucí vpravo.
7. Namítal také, že není možné jej trestat, neboť k dopravní značce B 28, která měla být údajně porušena, nebylo vydáno opatření obecné povahy. Místní úpravu lze stanovit toliko opatřením obecné povahy. Nebylo-li tedy opatření obecné povahy, kterým by byla místní úprava stanovena, vydáno, nebylo možné žalobce trestat. Není totiž možné, aby jednotlivec byl trestán za porušení dopravní značky, kterou vedle silnice někdo umístí „načerno“.
8. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů bývalého právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že veškeré námitky byly žalobcem uplatněny jako námitky odvolací, protože se jimi zabýval a vypořádal je v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které odkázal, neboť setrval na svém právním názoru. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

11. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
12. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: fotografie z místa přestupku, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 252437/2022/Živ ze dne 10. 2. 2022, odvolání žalobce ze dne 3. 3. 2022 vč. doplnění ze dne 9. 3. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-8691/2022-160/5 ze dne 11. 5. 2022.
13. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce se dopustil přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby dne 4. 3. 2021 v 13:25 hod. v Praze xxx, ul. xxx xxx při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Nezjištěný řidič totiž zastavil a poté zůstal stát s vozidlem žalobce v Praze xxx, ul. xxx xxx, v úseku označeném dopravní značkou „Zákaz zastavení“ – B 28, kde je zakázáno zastavení a stání, tj. že nezjištěný řidič spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 252437/2022/Živ ze dne 10. 2. 2022 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což mu byla podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu za použití ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.
14. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 3. 3. 2022 blanketní odvolání, které dne 9. 3. 2022 doplnil. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
15. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
16. Podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*
17. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
18. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 1500 Kč do 2500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).*
19. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*
20. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
21. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu *Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, ježž znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyšší 10 000 Kč.*
22. Zdejší soud nepovažuje za důvodnou námitku nesplnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla uplatněnou žalobcem v rámci prvního žalobního bodu. Je na správním orgánu, aby na základě informací, kterými disponuje, posoudil, zda jsou důvody pro zahájení řízení o přestupku. Proto zejména správní orgán prvního stupně posoudil, zda jsou

důvody pro zahájení řízení o přestupku, i na základě sdělení žalobce, který jako řidiče označil p. Z. K., kterého vyzval k podání vysvětlení. Dne 16. 9. 2021 správní orgán prvního stupně obdržel podání p. Z. K., ve kterém uvedl, že předmětné vozidlo v rozhodné době řídil právě on. Správní orgán proto předvolala p. Z. K. k ústnímu jednání a poučil jej, že pokud se nedostaví osobně, tak bude zahájeno řízení s provozovatelem vozidla. K nařízenému jednání o přestupku se p. K. nedostavil. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 406/2018-34 ze dne 10. 4. 2019 vyplývá, že „*k dostatečnému zjištění pachatele přestupku nepostačuje vycházet pouze z podání vysvětlení stěžovatele učiněným před zahájením přestupkového řízení. Ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu totiž uvádí, že zážnam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek. Tento závěr přitom vyplývá i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, včetně rozsudku, na který odkazoval stěžovatel v kasací stížnosti (viz rozsudek ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015-33, nebo dále např. rozsudky č. j. 1 As 96/2008-115 či ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Správní orgány tak nemohly založit svá zjištění obledně pachatele přestupku pouze na výše uvedeném sdělení stěžovatele. [...] Ani v přestupkovém řízení tak nelze zjištění o totožnosti pachatele přestupku založit pouze na doznání určité osoby učiněném před zahájením přestupkového řízení.*“ S ohledem na výše uvedenou judikaturu je tedy zřejmé, že nebylo prokázáno, že by pachatelem přestupku byl skutečně p. Z. K., neboť tato skutečnost vyplývala pouze z jeho písemného vyjádření, které učinil v době před zahájením správního řízení.

23. Správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu a věc následně zastavil, neboť se mu nepodařilo zjistit pachatele přestupku. Podle citovaného ustanovení platí, že potom, co správní orgán tyto nezbytné kroky učiní a věc odloží nebo řízení zastaví, projedná přestupek provozovatele vozidla (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 20017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 14. 6. 2019, č. j. 2 As 158/2018 - 40). Postup správního orgánu prvního stupně byl tedy zcela správný.
24. Pokud žalobce namítal, že přestupek nebyl spolehlivě prokázán, protože na jedné fotografii je vidět jeho vozidlo a na druhé fotografii dopravní značka B 28 „Zákaz zastavení“ a není zde žádná zřejmá souvislost, tak soud musí konstatovat, že tento argument není pravdivý. Na fotografii, která je založena na čl. 2 správního spisu je vidět jak dopravní značka B 28 „Zákaz zastavení“, tak vozidlo žalobce, které se nachází v pozadí. Fotografie na čl. 3 a 4 pak detailně identifikují vozidlo žalobce, kdy tvar i umístění vozidla odpovídají fotografií z čl. 2. Městský soud tak má za to, že v průběhu správního řízení nevznikly žádné pochybnosti o tom, že by vozidlo na fotografii na čl. 2 nebylo vozidlem žalobce. Dle názoru zdejšího soudu tak bylo bezpochyby dokázáno, že vozidlo žalobce stálo v době spáchání přestupku v působnosti dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“.
25. Žalobce dále namítal, že mezi dopravní značkou a jeho vozidlem se nacházela křižovatka. Toto tvrzení žalobce však není pravdivé, z fotografií založených na čl. 2 a 4 správního spisu je zřejmé, že v ul. xxx se křižovatka nenachází. Na fotografii umístěné na čl. 2 správního spisu je zřetelně vidět, že v místě, které považoval žalobce za křižovatku, není přerušen obrubník a komunikace je dlážděna dlažebními kostkami, tak jako tomu je na fotografii z čl. 4 správního spisu, kde je zřetelně vidět, že takovýmto způsobem jsou v ul. xxx upraveny nájezdy k některým domům. Dle zdejšího soudu je tak zjevné, že se nejedná o křižovatku.
26. Žalobce také namítal, že značka B 28 „Zákaz zastavení“ nebyla umístěna dle zákonných požadavků. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, dopravnímu značení, které má povahu opatření obecné povahy, v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku svědčí – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 - 83; rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 As 95/2014 - 40, bod 29; rozsudek ze dne 31. 7. 2018, č. j. 3 As 81/2017 - 33, bod 14). V případě, že by byla tato žaloba úspěšná a ke zrušení daného opatření obecné povahy by došlo s účinky *ex tunc*, tedy tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku, respektive řízení o žalobě

proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 293/2017 - 26). Ústavní soud neshledal v této judikatuře žádný ústavněprávní deficit (usnesení sp. zn. III. ÚS 1728/18 ze dne 11. 9. 2018). I v situaci, kdy je zpochybňována řádnost procesního postupu, který vyústil v umístění dopravní značky, je třeba se soudní ochrany domáhat v řízení o zrušení opatření obecné povahy (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 AOs 3/2013 - 33, č. 3005/2014 Sb. NSS, týkající se přezkumu odstranění dopravní značky, aniž by formálně došlo ke změně opatření obecné povahy). Tímto způsobem bylo třeba uplatnit i výhradu týkající se zákonnosti umístění dopravní značky v posuzovaném případě.

27. Další žalobní námitkou žalobce bylo, že předmětná dopravní značka B 28 „Zákaz zastavení“ byla umístěna v křižovatce, hranicí křižovatky však dopravní značka pozbývá platnosti, tudíž by žalobce nebylo možné postihnout za uvedený přestupek. Žalobce měl za to, že žalovaný se s jeho odvolací námitkou nevypořádal.
28. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45). Nedostatky odůvodnění rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nelze zhojit uvedením chybějících náležitostí odůvodnění ve vyjádření k žalobě nebo v kasační stížnosti. Soud vychází výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003 - 58).
29. O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64). Naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38).
30. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní.
31. O žádné z těchto situací se však v nynější věci nejedná. Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se nezabýval dostatečným způsobem skutečností, kterou žalobce tvrdil v odvolání, a to, že dopravní značka B 28 „Zákaz zastavení“ se nacházela v křižovatce. Otázka, zda se dopravní značka nacházela v křižovatce, přitom není bez dalšího pro věc zcela bezvýznamnou, neboť pokud by tomu tak skutečně bylo, tak žalobce nemohl spáchat přestupek, který mu byl kladen za vinu. Dle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, zákaz, omezení nebo příkaz je ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou. S ohledem na to, že z fotografie umístěné na čl. 2 správního spisu není vůbec zřejmé, zda se v místě, kde byla umístěna značka B 28 „Zákaz zastavení“, křižovatka nachází, případně jak vypadala. Bylo namístě tyto skutečnosti zjišťovat a námitkou se podrobně zabývat. Rovněž sloupek, na kterém je tato značka umístěna, je zjevně v místě zakřivení komunikace, dle soudu tak bylo vhodné prokázat, že se značka B 28 „Zákaz zastavení“ skutečně nenacházela v křižovatce, což mělo být řádně doloženo ve spisovém materiálu. Odkazy žalovaného na veřejně

dostupné mapové portály nemají žádnou oporu ve spisovém materiálu a žalobce se k nim nemohl před vydáním rozhodnutí vyjádřit.

32. Vzhledem k tomu že žalovaný si zjevně mylně vyložil jednu z odvolacích námitek (žalobce totiž namítal existenci dvou křížovatek) a pouze konstatoval, že „*předmětná značka se vskutku nenachází v křížovatce*“, tak je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
33. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů svého bývalého právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. K nesouhlasu žalobce a jeho bývalého právního zástupce se zveřejňováním jejich osobních údajů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze předně uvádí, že tato otázka nesouvisí s předmětem řízení a zdejšímu soudu nepřísluší se k ní vyjadřovat. Na okraj však Městský soud v Praze odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 321/2017-38, ve kterém se uvádí: „*V souladu s rozsudkem NSS ze dne 28. 11. 2018, čj. 8 As 64/2018-44, dále k požadavku na anonymizaci rozhodnutí ve věci NSS odkazuje na usnesení NSS ze dne 30. 3. 2017, čj. Nao 118/2017-145. Zveřejňování a anonymizace rozhodnutí tohoto soudu se řídí § 129 a násl. Směrnice č. 3/2017, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 7. 2017. Podle § 130 odst. 2 při anonymizaci nabrání kancelář v záhlaví rozhodnutí u fyzických osob jména a příjmení iniciálami; ostatní údaje týkající se těchto osob zcela smaže. V odůvodnění nabrání veškeré anonymizaci podléhající údaje u fyzických osob iniciálami, případně jinými vhodnými zkratkami, které znemožní jejich ztotožnění. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Inicialy žalobce nejsou podle NSS v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvod, aby nebyly zveřejněny. Jak již NSS judikoval (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2012, čj. 9 Ans 5/2012-29), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem není sídlo advokáta, které je již ze své povahy údajem veřejným.*“
34. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobě vyhověl, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku.
35. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Fialková.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2023

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně